

Ти живеш у далекому білому місті

Василь Голобородько

Ти живеш у далекому білому місті,
на високому поверсі,
твій будинок примітний:
там неоновий напис холодним світлом
видніється вдень чіткими літерами з газети,
вночі — криштальниками солі з Чумацького Шляху.

Чи ти бачиш мене?
Я хоч і живу у низенькій хаті
— притисненій небом
і вічністю до землі —
та є ж і у ній віконце,
що світиться вдень і вночі
невигасаючим світлом.

Коли ми одночасно звертаємо погляди
одне на одного,
то птахи, що сидять на дереві
між нами — павичі:
з лівого боку — пава,
з правого боку — павич.